

[Alfred Jensen.]

anstaltninger imod. (Afbrydelse: Ogsaa Kommunisterne!). Vi er Tilhængere af, at Folkeflertallets Vilje skal være Lov, og at det er Folkeflertallet, der skal bestemme. Hvorledes der saa skal skrives ind mod de Mindretal, der forsøger at holde Folkeflertallet nede, ja, det afhænger i høj Grad af, hvorledes Mindretallet optræder. Ud fra denne vor Opfattelse er det, vi har taget Stilling til Grundlovsændringen her i Tinget. Jeg har gjort opmærksom paa, at vi ønsker, Folkestyret skal sikres overalt i Forfatningen, derfor stillede vi ogsaa Forslag om, at Kongens Indflydelse paa Lovgivningsvirksomheden, paa Administrationen skulde begrænses. Vi ønsker ikke, at noget Mindretal skal kunne regere over Flertallet, heller ikke, hvis det er en kongelig Person. Vi ønsker, som vi har givet Udtryk for ved Grundlovsændringen, at intet skal være over Folket, men vi kan ikke just paastaa, at der har været almindelig Tilslutning til denne vor Opfattelse her i Tinget, hverken ved Grundlovsændringens Behandling eller ved Behandling af andre Forslag, der er stillet. Jeg minder om, at vi to Gange her i dette høje Ting har stillet Forslag om, at en Mindretalsbestemmelse i Socialloven skulde udgaa, den Bestemmelse, at en stor Trediedel i et Byraad kunde forhindre, at der gøres Undtagelse fra Sociallovens Bestemmelser, men baade for to Aar siden og i denne Samling er vort Ændringsforslag stemt ned. Her har det kun været os Kommuniste i Tinget, som mente, at Flertallet i Byraadet, i Sogneraadet skulde være afgørende for, hvorledes den sociale Lov i de paagældende Tilfælde skulde fortolkes, men vi ønsker ikke, at Mindretallet skal have en saa urimelig Indflydelse. Det var ogsaa ud fra vor Stilling til Mindretallet, de, der ikke ønsker at bøje sig for Folkestyret, at vi har gjort opmærksom paa, at Administrationen maatte gøres paalidelig for Demokratiet. Der har ikke alene ved Grundlovssagens Behandling, men ogsaa ved Behandling af andre Forslag fra vor Side været gjort opmærksom paa, hvorledes Forholdet med Administrationen var. Vi har trukket Eksempler frem, der viste, at en Demokratisering af Administrationen inden for Politiet, inden for Officerskorpset var nødvendig. Ydermere har vi gjort opmærksom paa, at ikke alene saadan Demokratisering, men ogsaa Udrensning var nødvendig. Forholdene omkring Kuhlmann—Vogel-Sagen, Dokumenttyveriet, Pflug-Hartung m. m. er tydelige Vidnesbyrd om, hvor nødvendig Indskriden

her er, hvis Folkestyrets Vilje skal blive Lov og udøves i Praksis. Der har i Dagens Løb været sagt adskillige Ord om de økonomiske Forhold, om den Politik, der har været ført. Enkelte af de ærede Medlemmer har brugt Vendingen, at de rige er blevet rigere og de fattige er blevet fattigere. Heroverfor staar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch's Ord om, at de svage er blevet hjulpet, og de stærke er blevet paalagt Byrderne. Jeg skal ikke tage Glansen af de Ord, det ærede Medlem her har sagt, men gøre opmærksom paa, at selv om man har hjulpet de svage, lagt Byrden paa de stærke, er det ikke sket i større Udstrækning, end at de stærkere, de velhavende er blevet mere rige. Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget stod her oppe i Eftermiddag og oplyste, at der siden 1929 var 24 Millionærer flere her i Danmark. Det Forhold er ikke helt rigtigt, idet Tallet er betydeligt større. Vi har i de 10 Aar, Regeringen har siddet, og hvor der altsaa er lagt Byrder paa de stærke, faaet 52 Millionærer mere, idet Tallet i 1928 var 470, i 1936 522. Hertil kommer, at Millionærernes Antal er steget i Aaret 1937, uofficielt forlyder det, at Millionærernes Antal nu skulde være 550. Det viser i hvert Fald, at hvad Millionærerne angaar, har de forøgede Byrder ikke formaaet at svække deres Stilling. Tager man Halvmillionærernes Antal, er det samme Tilfældet. Her var der i 1928 903, som havde mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Mill. Kr. i Formue, i 1936, det sidste Aar, for hvilket Statistik staar til min Raadighed, var Tallet 993, en Forøgelse paa 90. Det viser os, at selv de forøgede Byrder ikke har gjort Stillingen vanskeligere for Landets Velhavere, og det er klart, at selv om der er truffet Foranstaltninger, der giver Lempelser og Fordele til enkelte Grupper i Samfundet, saa kan det ikke undgaa, at det, at de rige forøgede deres Formue, forøgede deres Velstand, ogsaa vil sætte sit Præg i Befolkningen, vil rejse en Stemning for, at Forholdene maa forbedres. Det er klart, at man, naar man er fattig, daarligt stillet, til Nød kan slaa sig til Taals med sine Forhold, naar man konstaterer, at andre Mennesker ikke har det stort bedre; men naar man ser, at Velstanden øges hos dem, der har mest, ja, saa vil selvsagt de arbejdsløse, Aldersrentenyderne, alle de, der er daarligt stillede, sige, at den Politik, der føres, er gal, for de rige bliver rigere, men vore Forhold bliver ikke bedre.

Men disse Mennesker har jo ogsaa Ret, for naar Forholdene udvikler sig saa-